१५ सर्गः निशान्ते च निशावसाने रावणिः क्रुद्धस्सन् राघवौ व्यमूमुहत् मोहितवान् मुहवैचित्त्ये णौ चङि रूपं॥ ९८॥

भ० सप्तषष्टिमित्यादि। प्लवङ्गानां सप्ताधिकषष्टिं कोटीर्व्वाणै रिन्द्रजित् स्वापयामास स्वपौ घलुञि शये ञ्यन्तादङ् स्वपोजि रिति जिः निशायाअन्ते रावणपुत्रः क्रुद्धः सन् राघवावपि मोहयामास मुह ञिल्ववैचित्त्ये ञ्यन्तादङ्॥ ९८॥

अपिस्फवत् स्वसामर्थ्यमगूहीच्छायकैर्द्दिशः। अघो रीच्च महाघोरं गत्वा प्रैषीच्च रावणं॥ ९९॥

ज०म० अपिस्फवदित्यादि। तौ मोहयित्वा आत्मीयं सामर्थ्यमपिस्फ वत् वर्द्धयति स्म ईदृशस्तादृशोऽहमिति स्फायोवइति णौ वत्वं दिशः शायकैरगूहीत् छादितवान् नेटीति वृद्धिप्रतिषेधः ह्म्यन्त त्वाद्वा महाघोरञ्चातिरौद्रं शब्दमघोरीत् मुक्तवान् गत्वा च लङ्कां रावणं प्रैषीत् प्रेषितवान् गच्छ तात ममाद्भुतपराक्रमं द्रष्टु मिति इषुगतौ॥ ९९॥

भ० अपीत्यादि। इन्द्रजिदात्मीयं सामर्थ्यं वर्द्धयामास स्फायीङ् संवृद्धौ ञिः पातिस्फायोरिति वङ् शायकैर्व्वाणैः शत्रून् अगू हीत् आच्छादितवान् गुहूञसंवृतौ ऊदित्वाद्वेम् गुहोणोरूः महारौद्रं अघोरीत् शब्दं चक्रे घुरशध्वनौ भीमार्थे लङ्कां गत्वा